

СТРУКТУРА КАПІТАЛУ ЯК ФАКТОР ЯКОСТІ ФІНАНСОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

CAPITAL STRUCTURE AS A FACTOR OF THE QUALITY OF A COMPANY'S FINANCIAL POTENTIAL

Стаття присвячена подальшому розвитку теоретичних основ та методичного забезпечення формування якості фінансового потенціалу та оцінки впливу на нього структури капіталу. В перебігу дослідження та досягнення визначеної мети застосовано як загальнонаукові, так і спеціальні методи: діалектичний метод наукового пізнання, аналізу і синтезу, порівняльний, абстракції, системного підходу, формальної логіки, узагальнення даних, кластерний, регресійний аналіз. Уточнено понятійно-категоріальний апарат теорії якості фінансового потенціалу. За результатами дослідження узагальнено теоретичні підходи до визначення якості фінансового потенціалу. Визначено ознаки якості фінансового потенціалу. Для побудови теоретичного базису на основі аналізу наукових джерел визначено концепції, що складають базис концепції якості фінансового потенціалу. Виходячи з традицій оцінювання якості запропоновано систему оцінювання якості фінансового потенціалу з використанням кількісних та якісних методів аналізу. Вплив структури капіталу на якість фінансового потенціалу змодельовано методом регресійного аналізу.

Ключові слова: фінансовий потенціал, якість, структура капіталу, кількісні показники, якісні показники.

The article is devoted to the further development of the theoretical foundations and methodological support for shaping the quality of financial potential and assessing the impact of capital structure on it. In the course of the study and to achieve the defined objective, both general scientific and specialized methods were applied: the dialectical method of scientific knowledge, analysis and synthesis, comparative method, abstraction, systematic approach, formal logic, data generalization, cluster analysis, and regression analysis. The conceptual and categorical framework of the theory of financial potential quality has been refined. Based on the research findings, theoretical approaches to defining the quality of financial potential have been summarized from the perspectives of resource-based, systemic, functional, and goal-oriented approaches. The key characteristics of financial potential quality have been identified, including: balance, efficiency in the use of financial resources, financial stability, investment attractiveness, adaptability, and manageability. To build a theoretical foundation, a review of scientific sources has identified the key concepts underlying the financial potential quality theory: sustainable development, financial stability, and management efficiency. Based on traditional quality assessment practices, a financial potential quality evaluation system has been proposed, incorporating both quantitative and qualitative analysis methods. The system of quantitative indicators includes: liquidity indicators (current liquidity ratio, quick liquidity ratio), financial stability indicators (autonomy ratio, financial dependence ratio), profitability indicators (return on assets (ROA), return on equity (ROE)), capital turnover indicators (asset turnover ratio, working capital turnover ratio). Qualitative characteristics may include: capital management efficiency (the ability to effectively utilize borrowed and own funds), risk resilience (preparedness for external shocks), investment attractiveness (the degree of trust from investors and creditors). The impact of capital structure on the quality of financial potential has been modeled using regression analysis.

Keywords: financial potential, quality, capital structure, quantitative indicators, qualitative indicators.

УДК 330.3

DOI: <https://doi.org/10.32843/infrastruct82-19>

Журавльова І.В.

д.е.н., професор,
завідувач кафедри фінансів і кредиту,
Харківський національний економічний
університет імені Семена Кузнеця

Zhuravlova Iryna

Simon Kuznets Kharkiv National
University of Economic

Постановка проблеми. В умовах економічної невизначеності, посилення конкуренції та необхідності забезпечення сталого розвитку підприємств актуальність дослідження впливу структури капіталу на якість фінансового потенціалу зростає. Порушення балансу у структурі капіталу може призвести до втрати фінансової стійкості або зниження ефективності використання ресурсів, що впливає на якість фінансового потенціалу. Зростання процентних ставок та інфляції призводить до зміни вартості позикового капіталу, що збільшує фінансове навантаження на підприємства з високим рівнем боргового навантаження, знижуючи їх здатність забезпечувати сталий розвиток. Суб'єкти бізнесу з незбалансованою структурою капіталу більш уразливі до ринкових шоків, що ставить під загрозу їхню платоспроможність і конкурентоспроможність. Неефективна структура капіталу знижує інвестиційну привабливість, обмежуючи доступом

до зовнішніх ресурсів. Висока частка власного капіталу підвищує довіру до компанії, але може знижувати дохідність акціонерів. Велика доля позикових коштів збільшує ризики, але сприятиме зростанню рентабельності (за умов позитивного ефекту фінансового важеля). Інвестори та кредитори оцінюють структуру капіталу як ключовий індикатор надійності компанії: Результати дослідження

Таким чином, актуальність дослідження впливу структури капіталу на якість фінансового потенціалу зумовлена необхідністю виконання завдання: забезпечення фінансової стійкості за умов економічної нестабільності, підвищення інвестиційної привабливості підприємств, нейтралізації ризиків, розроблення стратегій сталого та ефективного використання фінансових ресурсів. Оптимізація структури капіталу є ключовим фактором для формування високоякісного фінансового потенціалу за рахунок балансу між фінансовими ризиками та

прибутковістю, що сприяє досягненню конкурентних переваг та сталого розвитку підприємства.

Актуальність дослідження якості фінансового потенціалу пояснюється необхідністю зміцнення фінансової стійкості підприємств, підвищення їх конкурентоспроможності, залучення інвестицій та адаптації до змін довкілля. У сучасних умовах такий аналіз стає важливим інструментом стратегічного та оперативного управління, що сприяє досягненню сталого розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблемам управління потенціалом різноманітних економічних систем для забезпечення їх життєздатності присвячені праці О.І. Барановського, В.Г. Боронос, В.М. Гейця, М.С. Дороніної, С.М. Козьменка, О.М. Теліженка та ін. Теоретичним підґрунтям дослідження якості фінансового потенціалу суб'єктів бізнесу стали праці таких закордонних вчених як А. Дамодаран, Е. Хелфер, Б. Нідлз та ін. Наукові доробки А. Дамодарана присвячені вартості компаній, впливу на неї ефективного управління фінансовим потенціалом [5]. Е. Хелфер розробив інструменти аналізу фінансової ефективності, які є основою для оцінки якості фінансового потенціалу [8]. Праці Б. Нідлза присвячені аналізу фінансової стійкості, ліквідності і рентабельності як показників якості фінансового потенціалу і ефективності бізнесу [12].

Останнім часом дослідники активно вивчають вплив структури капіталу на якість фінансового потенціалу суб'єктів бізнесу. М. К'єр та М. Ауслоос досліджували вплив механізмів корпоративного управління на фінансові показники 252 компаній. Результати дослідження показали, що певні механізми корпоративного управління можуть як позитивно, так і негативно впливати на такі показники, як рентабельність активів та коефіцієнт Тобіна, наголошуючи на важливості вибору ефективних практик управління для покращення якості фінансового потенціалу [11]. Аналіз впливу акціонерного капіталу на фінансове зростання 45 нефінансових компаній, проведене Д. Х. Шікумо, показав, що зростання акціонерного капіталу позитивно впливає на зростання прибутку на акцію та ринкову капіталізацію, що свідчить про важливість використання власного капіталу для фінансування розширення та підвищення фінансової стійкості [15]. Х. Вассербахер та М. Спіндлер вивчали, як наявність кредитного рейтингу впливає на рівень заборгованості компаній. Проте ефект варіюється в залежності від конкретного рейтингу: для високих рейтингів (AAA та AA) вплив негативний, тоді як для нижчих рейтингів (BB і нижче) — позитивний, що наголошує на необхідності врахування кредитного рейтингу для формування структури капіталу [16]. Ці дослідження демонструють складність і багатогранність впливу структури капіталу на фінансовий капітал підприємництва. Оптимізація

співвідношення власного та позикового капіталу, ефективні механізми корпоративного управління та облік факторів, таких як кредитні рейтинги, є ключовими для забезпечення фінансової стійкості та зростання фінансового потенціалу суб'єктів бізнесу.

Постановка завдання. Метою дослідження є розвиток теоретичних аспектів та методичного інструментарію оцінювання якості фінансового потенціалу та впливу на нього структури капіталу.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Поняття якості фінансового потенціалу синтезується на базі двох родових понять фінансовий потенціал і якість. Якість є складною багатоаспектною категорією. З точки зору філософії вона позначає сукупність властивостей суттєвої визначеності об'єкта, завдяки якій він відрізняється від інших, відповідає певним вимогам, потребам або очікуванням відповідно до його призначення. В даному дослідженні під фінансовим потенціалом підприємства будемо розуміти сукупність фінансових ресурсів та можливостей, які суб'єкт бізнесу може використати для досягнення стратегічних та операційних цілей [3]. Якість фінансового потенціалу відображає його ефективність, стійкість та здатність адаптуватися до змін зовнішнього середовища. Таким чином, сутність поняття "якість фінансового потенціалу" можна визначити як комплексну характеристику фінансових ресурсів та можливостей суб'єкта бізнесу, яка відображає їх ефективність, збалансованість та здатність забезпечувати досягнення стратегічних та тактичних цілей суб'єкта бізнесу.

Якість фінансового потенціалу характеризує як кількісні параметри (достатність обсягів ресурсів та їх структуру), так і ефективність їх використання, керованість і адаптивність до зовнішніх змін. Визначальні ознаки якості фінансового потенціалу подані в табл. 1.

Узагальнення наукових джерел [2; 3; 10; 13; 14 та ін.] дозволило виокремити теоретичні підходи до визначення якості фінансового потенціалу, подані в табл. 2.

Концепції, що складають теоретичне підґрунтя концепції якості фінансового потенціалу, подано в табл. 3.

Виходячи з традицій оцінювання якості об'єктів пропонується вимірювати якість фінансового потенціалу з використанням кількісних та якісних методів аналізу. Виходячи з ознак якості фінансового потенціалу, наведених в табл. 1 в якості кількісних показників пропонується показники: ліквідності (коефіцієнт поточної ліквідності, коефіцієнт швидкої ліквідності), фінансової стійкості (коефіцієнт автономії, коефіцієнт фінансової залежності), рентабельності (рентабельність активів (ROA), рентабельність власного капіталу (ROE)), оборотності капіталу (коефіцієнт оборотності активів, коефіцієнт оборотності оборотного капіталу).

Таблиця 1

Визначальні ознаки якості фінансового потенціалу

Ознака	Метрики оцінювання
Збалансованість фінансових ресурсів	Співвідношення між власними та позиковими коштами, адекватний розподіл фінансових ресурсів між поточними та довгостроковими потребами
Ефективність використання фінансових ресурсів	Рівень прибутковості, що досягається з допомогою фінансових ресурсів, рентабельність активів, капіталу, оборотність капіталу та швидкість його перетворення на доходи
Фінансова стійкість	Здатність підприємства зберігати стабільне фінансове становище за умов економічної нестабільності, адекватність покриття зобов'язань активами
Інвестиційна привабливість	Рівень довіри з боку інвесторів, кредиторів та партнерів; перспективність підприємства для довгострокових вкладень
Адаптивність	Здатність підприємства оперативно реагувати зміни у зовнішньої та внутрішнього середовищі, можливість перерозподіляти ресурси для реалізації пріоритетних завдань
Керованість	Наявність ефективної системи планування, контролю та управління фінансами, прозорість процесів розподілу та використання ресурсів

Джерело: сформовано автором

Таблиця 2

Теоретичні підходи до визначення якості фінансового потенціалу

Підхід, прихильники	Якість фінансового потенціалу
Ресурсний підхід (Д. Пенроуз [13], Е. Р. Боуен) [4]	Якість фінансового потенціалу визначається обсягом і структурою фінансових ресурсів, їх достатністю для реалізації цілей і виконання завдань підприємства
Системний підхід (Б. Карлофф [10], І. Ансофф)	Фінансовий потенціал розглядається як система, що включає ресурси, процеси та механізми управління, які взаємодіють для досягнення сталого розвитку
Функціональний підхід Ю.М. Брігхем [2], Ф. Модільяні, М. Міллер, Р.А. Брейлі, С.К. Майєрс	Якість фінансового потенціалу оцінюється через його функції: забезпечення ліквідності, стійкого фінансування стратегічного розвитку, управління ризиками, підвищення конкурентоспроможності
Цільовий підхід (А. Рапопорт [14], М. Дженсен, У. Меклінг	Якість фінансового потенціалу визначається ступенем досягнення стратегічних цілей підприємства. Фінансовий потенціал розглядається як забезпечення досягнення цілей максимізації вартості бізнесу, сталого розвитку, фінансової стійкості

Джерело: сформовано автором

Таблиця 3

Концепції, що складають теоретичне підґрунтя

Концепція	Автор	Основні положення
Концепція сталого розвитку	Дж. Елкінгтон [7]	Фінансовий потенціал повинен забезпечувати стійкість компанії у довгостроковій перспективі, включаючи здатність покривати зобов'язання та фінансувати розвиток
Концепція фінансової стійкості	І.А. Бланк [1]	Якість фінансового потенціалу визначається балансом між власними та позиковими коштами, рівнем ліквідності та рентабельністю
Концепція ефективності управління	П. Друкер [6]	Висока якість фінансового потенціалу забезпечується за рахунок ефективного управління капіталом та ресурсами

Якісні характеристики можуть охоплювати: ефективність управління капіталом (здатність ефективно використовувати позикові та власні кошти), стійкість до ризиків (готовність до зовнішніх шоків), інвестиційна привабливість (ступінь довіри з боку інвесторів та кредиторів).

Але якість фінансового потенціалу – це інтегральна характеристика, яка відображає здатність суб'єкта бізнесу ефективно використовувати фінансовий ресурс для сталого розвитку. Її вимір потребує комплексного підходу, який базується на аналізі фінансових показників, індикаторів щодо ефективності управління ризиками та стратегічного планування, індексах збалансованості між

короткостроковими і довгостроковими цілями, фінансовою стійкістю та гнучкістю.

Крім методів фінансового аналізу при плануванні формування фінансового потенціалу певної якості методичне забезпечення повинно включати SWOT-аналіз і методику збалансованих показників (Balanced Scorecard).

Структура капіталу відіграє ключову роль у формуванні фінансового потенціалу суб'єкта бізнесу, оскільки визначає баланс між власними та позиковими коштами, що впливає на стійкість, рентабельність, ліквідність та здатність до інвестицій. Фінансовий потенціал певної якості підприємства з деякою структурою капіталу визначає здатність

залучати і використовувати ресурси задля досягнення стратегічних цілей.

Основними аспектами впливу структури капіталу на фінансовий потенціал підприємства є фінансова стійкість, рентабельність капіталу, ліквідність, інвестиційний потенціал, кредитоспроможність, адаптивність, ризик банкрутства (табл. 4).

Емпіричні дослідження підтверджують вплив структури капіталу на якість фінансового потенціалу. Як приклад моделювання впливу змін в структурі капіталу на якість фінансового потенціалу суб'єкта бізнесу можна навести результати множинної регресії за групою машинобудівних підприємств Харківського регіону. Для цього як результативний (ендогенний) показник (y) було обрано рентабельність власного капіталу, яка є результирующим вимірником, що замикає всю систему кількісних і якісних показників якості фінансового потенціалу, адже формування фінансового потенціалу будь-якого суб'єкта бізнесу має за мету збільшення суми власного капіталу і підвищення рівня його прибутковості. Екзогенними змінними обрано основні коефіцієнти, які характеризують структуру капіталу та ефективність його використання: коефіцієнт фінансової автономії (x_1), коефіцієнт оборотності сукупного капіталу (x_2), коефіцієнт поточної ліквідності (x_3), частка поточних

зобов'язань у сукупному капіталі (x_4) та коефіцієнт маневреності власного капіталу (x_5).

Сформована матриця вихідних даних однорідної групи машинобудівних підприємств Харківського регіону була виокремлених шляхом кластерного аналізу, нормалізована і перевірена на мультиколінеарність для проведення регресійного аналізу у програмному пакеті Statistica 8.0. Матриця парних кореляцій показала відсутність мультиколінеарності між незалежними змінними. Коефіцієнт множинної кореляції дорівнює 0,87. Коефіцієнт детермінації становить 0,77, тобто в 77% випадків зміни x призводять до зміни y (рис. 1).

$$y = 0,35 - 0,765x_1 + 0,055x_2 + 0,103x_3 - 0,1x_4 - 0,023x_5.$$

Згідно з побудованою моделлю найбільш впливовим фактором є коефіцієнт автономії. Його обернене значення (-0,7656) свідчить про те, що зростання фінансової автономії буде призводити до зниження рентабельності власного капіталу, що говорить про значний зворотній зв'язок між рентабельністю власного капіталу та коефіцієнтом автономії. Низький коефіцієнт автономії може підвищити ROE, якщо підприємство ефективно використовує позикові фінансові ресурси для зростання прибутку, але при цьому зростають ризики.

Таблиця 4

Основні аспекти впливу структури капіталу на фінансовий потенціал підприємства

1. Фінансова стійкість	Висока частка власного капіталу підвищує стійкість підприємства, оскільки знижує ризик дефолту за несприятливих ринкових умов. Переважання позикового капіталу підвищує фінансові ризики, але за умови правильного використання боргового важеля може посилити фінансовий потенціал зростання. Фінансово-стійкі компанії мають більше можливостей для довгострокового планування та реалізації великих інвестиційних проектів
2. Рентабельність капіталу (ефект фінансового важеля)	Використання позикового капіталу при рентабельності активів вище вартості позикових коштів (відсотків за боргами) дозволяє збільшити рентабельність власного капіталу (ROE). Якщо дохідність нижча за вартість позикових коштів, це знижує прибуток і може призвести до втрати фінансової стійкості
3. Ліквідність	Збалансована структура капіталу допомагає підтримувати достатній рівень ліквідності. Надлишкова частка короткострокових зобов'язань знижує ліквідність та збільшує ризик касових розривів. Наявність власного капіталу в достатньому обсязі допомагає фінансувати поточні операції, не вдаючись до позикових коштів.
4. Інвестиційна привабливість	Підприємства зі стійкою структурою капіталу та низьким борговим навантаженням мають більший доступ до кредитних ресурсів та інвестицій. Висока частка позикового капіталу може обмежити залучення додаткових коштів через недовіру інвесторів чи кредиторів
5. Кредитоспроможність	Підприємства з оптимальною структурою капіталу отримують вигідніші умови кредитування (низькі відсоткові ставки). Високий рівень боргового навантаження може погіршити кредитний рейтинг фірми, збільшивши вартість позикового капіталу
6. Адаптивність	Підприємства з високою часткою власного капіталу гнучкіші у прийнятті стратегічних рішень, оскільки залежать від кредиторів. Надлишкова частка позикового капіталу знижує фінансову гнучкість, оскільки значна частина ресурсів прямує обслуговування боргів
7. Ризик банкрутства	При високій частці позикового капіталу зростає ймовірність банкрутства через неможливість виконання зобов'язань за умов зниження доходів. Стійкість підприємства безпосередньо залежить від балансу між власним та позиковим капіталом

Джерело: сформовано автором

Regression Summary for Dependent Variable: y (Spreadsheet1)						
R= ,87531089 R²= ,76616915 Adjusted R²= ,52464343						
F(5,6)=6,6237 p<,00594 Std.Error of estimate: ,02346						
N=12	Beta	Std.Err. of Beta	B	Std.Err. of B	t(6)	p-level
Intercept			0,345227	1,963572	0,175816	0,046223
x1	-0,686778	1,489510	-0,765599	1,660460	7,461076	0,000047
x2	0,243259	0,247282	0,054999	0,055909	11,983729	0,000000
x3	0,512656	2,442115	0,102568	0,488599	14,209923	0,000000
x4	-0,196091	2,485424	-0,100805	1,277690	6,678896	0,000050
x5	-0,076954	2,207973	-0,023402	0,671442	10,034853	0,000028

Рис. 1. Результати регресійного аналізу якості фінансового потенціалу

Джерело: сформовано автором в пакеті Statistica 8/0

Наступними за впливовістю для досліджуваної групи підприємств є поточна ліквідність, яка має прямий вплив на рентабельність. Коефіцієнт поточної ліквідності відіграє важливу роль формуванні якості фінансового потенціалу підприємства. Оптимальні значення коефіцієнта поточної ліквідності (1.5–2.0) зміцнюють фінансовий потенціал, забезпечуючи баланс між ліквідністю та ефективністю використання активів. Однак надмірно високі чи низькі значення можуть вказувати на нераціональне управління ресурсами, що обмежує фінансові можливості підприємства.

Частка поточних зобов'язань у сукупному капіталі має зворотній зв'язок з результативним показником. Висока частка поточних зобов'язань може негативно позначитися на ROE, якщо підприємство має труднощі з погашенням короткострокових боргів, що веде до збільшення витрат на обслуговування боргу, зниження прибутку. Для збереження високої якості фінансового потенціалу частка поточних зобов'язань має бути збалансованою – достатньою для фінансування операційної діяльності, але не створювати надмірного боргового навантаження. Позитивний вплив високої частки поточних зобов'язань впливає на підвищену гнучкості (використання короткострокових зобов'язань дозволяє оперативно залучати ресурси для фінансування поточної діяльності); економії на вартості капіталу (короткострокові зобов'язання (наприклад, комерційний кредит) можуть бути дешевшими за довгострокові позикові кошти); зростання рентабельності власного капіталу (ROE) (при ефективному використанні короткострокового фінансування можливе збільшення прибутку на вкладений капітал). Але висока частка поточних зобов'язань може сприяти негативним тенденціям: зростання фінансових ризиків (висока частка короткострокових зобов'язань збільшує ризик неплатоспроможності, особливо у разі погіршення ринкової кон'юнктури); зниженню ліквідності (необхідність оперативних виплат за короткостроковими зобов'язаннями

може призвести до нестачі оборотних коштів); зростання процентних та операційних витрат (при високій частці короткострокових кредитів збільшуються витрати на їх обслуговування); втрати інвестиційної привабливості (висока залежність від короткострокового фінансування може знизити довіру інвесторів та кредиторів).

Коефіцієнт маневреності капіталу відображає частку власного капіталу у мобільної (оборотної) формі і показує, наскільки підприємство здатне оперативно управляти своїм фінансовим потенціалом. Занадто високий показник (понад 0,5) може вказувати на неефективне використання капіталу. Низькі значення (менше 0,2) свідчать про нестачу оборотних коштів та можливі проблеми з ліквідністю. Таким чином, коефіцієнт маневреності капіталу як важливий показник якості фінансового потенціалу при високих значеннях сприяє стійкості, ліквідності та інвестиційної привабливості підприємства, а при низьких – сигналізує про можливі фінансові ризики та обмеження в управлінні капіталом.

Отримані емпіричні факти за досліджуваною групою підприємств у сукупності з попереднім висновком щодо зв'язку рентабельності та незалежних факторів дає підстави для наступного твердження: для підвищення рівня рентабельності підприємств варто залучати кошти з зовнішніх джерел, однак для максимального ефекту використовувати для цього потрібні не поточні зобов'язання, а довгострокові. Для підвищення якості фінансового потенціалу важливо знайти баланс між ефективним використанням фінансових ресурсів, обґрунтованим рівнем боргового навантаження та фінансовою стійкістю.

Висновки. Якість фінансового потенціалу суб'єкта бізнесу є стратегічно важливим елементом його функціонування. Теоретичні дослідження та практичні інструменти дозволяють менеджерам приймати обґрунтовані рішення, спрямовані на підвищення якості фінансового потенціалу, ефективності управління фінансовими ресурсами.

Оптимальна структура капіталу грає провідну роль в формуванні якості фінансового потенціалу підприємства і повинна забезпечити фінансову стійкість, ефект фінансового важеля, високу ліквідність і платоспроможність, гнучкість у залученні нових ресурсів, максимізацію рентабельності без надмірних фінансових ризиків. Для досягнення високої якості фінансового потенціалу важливо організувати постійний моніторинг і корегування структури капіталу, враховуючи поточні завдання суб'єкта бізнесу та зміни зовнішнього середовища.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Бланк І.О., Ситник Г.В., Андрієць В.С. Управління фінансами підприємств : підручник, Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2017. 792 с.
2. Бірхем Є. Основи фінансового менеджменту. Київ : Молодь, 1997. 1000 с.
3. Журавльова І.В. Методологія оцінювання фінансового потенціалу підприємств в умовах інтелектуалізації економіки. *Економіка та суспільство*, 2023. № 48. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-48-77>
4. Bowen H. R. The Effective use of resources: Financial. Human. Washington : Association of Governing Boards of Universities and Colleges, 1974. 32 p.
5. Damodaran A. Applied corporate finance. New Jersey : Wiley, 2015. 583 p.
6. Drucker P. F. Concept of the corporation. New York : Transaction Publishers, 1993. 329 p.
7. Elkington J., Zeitz J. The breakthrough challenge : 10 ways to connect today's profits with tomorrow's bottom line. San Francisco : Jossey-Bass, A Wiley Brand, 2014. 253 p.
8. Helfert E. A. Financial analysis : tools and techniques : a guide for managers. New York : McGraw-Hill, 2001. 485 p.
9. Jensen M., Meckling W. Theory of the Firm: Managerial Behavior, Agency Cost and Ownership Structure. *Journal of Financial Economics*, 1976. № 3, P. 305–360. DOI: [https://doi.org/10.1016/0304-405X\(76\)90026-X](https://doi.org/10.1016/0304-405X(76)90026-X).
10. Karlöf B. Business strategy in practice. New York : Wiley, 1987. 184 p.
11. Kyere M., Ausloos M. Corporate Governance and Firms Financial Performance in the United Kingdom. *International Journal of Finance & Economics*. 2021. Vol. 26(2). P. 1871–1885. DOI: <https://doi.org/10.1002/ijfe.1883>.
12. Needles Jr., Belverd E. Financial & managerial accounting. Mason : South-Western, 2014. 1250 p.
13. Penrose J., Rasberry R., Myers R. Business communication for managers : an advanced approach. Mason : Thomson/South-Western, 2004. 470 p.
14. Rapoport A. General system theory: essential concepts & applications. / Cambridge : Abacus Press, 1986. 270 p.
15. Shikumo1 D. Effect of Share Capital on Financial Growth of Non-Financial Firms Listed at the Nairobi Securities. *African Development Finance Journal*. 2021. August Vol 5. No.2. P. 25–44. URL: <http://journals.uonbi.ac.ke/index.php/adfj>
16. Wasserbacher H., Spindler M. Credit Ratings: Heterogeneous Effect on Capital Structure Papers 2406.18936, 2024. June. UR: DOI: <https://doi.org/10.48550/arXiv.2406.18936>.

REFERENCES:

1. Blank I.O., Sytnyk H.V., Andriiets V.S. (2017) Upravlinnia finansamy pidpriemstv: pidruchnyk [Enterprise Finance Management: textbook]. Kyiv: Kyiv. nats. torh.-ekon. un-t, 792 p. (in Ukrainian)
2. Brihkhem Ye. (1997) Osnovy finansovoho menedzhmentu [Fundamentals of financial management]. Kyiv : Molod, 1000 p. (in Ukrainian)
3. Zhuravlova I.V. (2023). Metodolohiia otsiniuvannia finansovoho potentsialu pidpriemstv v umovakh intelektualizatsii ekonomiky [Methodology for assessing the financial potential of enterprises in the context of intellectualization of the economy]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 48. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-48-77>. (in Ukrainian)
4. Bowen H. R. (1974) The Effective use of resources: Financial. Human. Washington : Association of Governing Boards of Universities and Colleges, 32 p.
5. Damodaran A. (2015) Applied corporate finance. New Jersey : Wiley, 583 p.
6. Drucker P. F. (1993) Concept of the corporation. New York : Transaction Publishers, 329 p.
7. Elkington J., Zeitz J. (2014) The breakthrough challenge : 10 ways to connect today's profits with tomorrow's bottom line. San Francisco : Jossey-Bass, A Wiley Brand, 253 p.
8. Helfert E. A. (2001) Financial analysis : tools and techniques : a guide for managers. New York : McGraw-Hil, 485 p.
9. Jensen M., Meckling W. (1976) Theory of the Firm: Managerial Behavior, Agency Cost and Ownership Structure. *Journal of Financial Economics*, no. 3, pp. 305–360. DOI: [http://dx.doi.org/10.1016/0304-405X\(76\)90026-X](http://dx.doi.org/10.1016/0304-405X(76)90026-X).
10. Karlöf B. (1987) Business strategy in practice. New York : Wiley, 184 p.
11. Kyere M., Ausloos M. (2021) Corporate Governance and Firms Financial Performance in the United Kingdom. *International Journal of Finance & Economics*. vol. 26(2), pp. 1871–1885. DOI: <http://dx.doi.org/10.1002/ijfe.1883>.
12. Needles Jr., Belverd E. (2014) Financial & managerial accounting. Mason : South-Western, 1250 p.
13. Penrose J., Rasberry R., Myers R. (2004) Business communication for managers : an advanced approach. Mason : Thomson/South-Western, 470 p.
14. Rapoport A. (1986) General system theory : essential concepts & applications. Cambridge : Abacus Press, 270 p.
15. Shikumo1 D. (2021) Effect of Share Capital on Financial Growth of Non-Financial Firms Listed at the Nairobi Securities. *African Development Finance Journal*, vol. 5, no. 2, pp. 25–44. Available at: <http://journals.uonbi.ac.ke/index.php/adfj>
16. Wasserbacher H., Spindler M. (2024) Credit Ratings: Heterogeneous Effect on Capital Structure Papers 2406.18936. DOI: <http://dx.doi.org/10.48550/arXiv.2406.18936>.